

רְבָנוֹ הַנְּגָן (מש"ט)
ודרב הדעת, לא מלא אגד כל
אל-העומת, מא-העומת.
ובא שיטותיה, ובא אכנייר, פירש
ושבר עיר, ר' אמר אכנייר דיל' כו.
טוטו כרב' יונתן, הלהבה ברורה, דכל
ויל' יונתן, יונתן, יונתן, יונתן
ל' גִּנְזֵר מְלָמֶד גְּלָשׁ גְּדֵלָה
טְמֵם צוֹלָן נְלָחוֹת טְלֵךְ
וְסְפָטָם יְדוֹ לְמָלְכָה וְלְמָלְכָה
וְוְמָלְכָה

דא' בעי מפקע ליה, נלהק כחוק כמה צבנו ולבסוף מהל: ורמי דאכוי אדאכוי מהימר צמאל א' לדסכו נאכו:

ראי עי מפקע לה וקהל בנסכה ובין ראייא שנងן מפקע לה עד פומיה ושרי וקהל ונשנץן אגדי מגויא דיליכא שנצען ואיבעתה אימא דעתה ומכרכע עילוייה ודעלען לא שנו אלא בקופה מלאה קישואני ודעלען אבל מלאה חרלך חביב אלמא קסבר אנד כלע לא שמה מיה אונדי אמר אפיילו מלאה חרלך פטור אלמא קסבר אנד כלע שמייה אנד קם אבוי ברשותה רדבא קם בא בשטחיה דאבי ורמי דאבי אדאי ורמי דרבא שררבא דאיתמר המוציא פרות לה' ר' אבוי אמר ביד חייב בעכל פטור ורבא אמר ביד פטור בכל' חייב אפוק אבד חייב והתנן פשט בעל הבית את דיו לחוץ ומטל העי מתוכה או שננתן לתוכה והבנים שנין פטורין ^(ה) התם למעליה מג' הכא למתה מג': מתרני' ^(ו) המוציא בין בימינו בין בשטחיה אונדי על בתיהו חייב שכן מישא בני קחת כלאדר דיו ברלו ^(ז) ובמרפקו באנו ובשדרו ובפונדו פוה למתה בגין פוגודו לחלקו ובשיטה חלוקן במנעלן בסנדון פטור שלא המוציא כרך המוציאן: ^(ג) גמ' אמר ר' א' ^(ה) המוציא משאו לעמלה מערשה טפחים חייב שכן מישא בני קחת ומשאו בני קחת מלן' ^(ו) דרכובע על המשכן ועל המבה סכין מקיש מובה למשכן מה משכן ^(ז) אמות אף מובה ^(ז) אמות ומישבן גופה מגן' דכתיב ^(ז) עשר אמות אווך הקרש וכתיב ^(ז) יופרוש את האהאל על המשכן ^(ז) ואמר רב משה רבינו פרשו מכאן אתה למד גובהן של לויים עשר אמות וגמירות דכל טנא רמידלי בMOVות תילחא מלעיל וורי תילחו מלחתה אישתחכח והוה מידל טבאה ואבעביה אימא מארון ^(ז) ואמר מר ארון תשעה ^(ז) וכופרת תפח הרי כאן ^(ז) בגורי דכל טנא רמידלי בMOVות תילחא מלעיל וורי תילחו מלרע אישתחכח דמלמעלה מי' ^(ז) הויה קאי וליגמר ממשה רידלא מא משה שאני ^(ז) ואמר מר אין השכינה שורה אלא על חכם נבו ועשיר ובעל קומה אמר רב מושום רב הי המוציא משאו בשבע על ראשיו חייב חמאת שבן אנשי הונז עושין כן ואנשי החוץ ^(ז) רובא דעלמא אלא אי איתמר הבי איתמר אמר רב משום רב הי אחד מבני רוצל שהוציא משוי על ראשיו בשבע חייב שכן בני עיריו עשין כן וחיבט דעתו אצל כל אדם אלא אי איתמר הבי איתמר ^(ז) המוציא משוי על ראשיו פטור ^(ז) אמר ר' אל

מקשע. קְרֻעָה: נִמְלָא. סַעַן קְמִינָתָה
לְבָנָה. נִמְלָא: וְפָרְלִיןָן וּוֹן דְּלִיבָּה אֲגָזָן.^ט

בְּנֵי צָמִים: קָסֶה אַגְּדָה נְקֻטָּה
 כו'. צִנְסָה מוֹעֵד בְּגִירִיס וְהַלְּפִיטָס:
 יְדָה יוֹצֵא מִשְׁלָחוֹ בְּפִרְכָּתָה לְמַעֲלָה
 צָבָא כְּרוּתָה יְהִינָּה וְלֹמְדָן מְלָמִין הַמְּגָדָל
 מִןְמִשְׁמָה הַמְּגָדָל: בְּלִי פָּטוּחַ
 מִןְמִקְדָּשׁ כְּלֵילָה בְּצִבְעוֹת: צָרָ
 פָּטוּחַ. דְּהַגָּד גּוֹזָה שְׂמִים הַמְּגָדָל
 בְּמַרְגָּזָה גִּלְעָם בְּלִבְנָה קִידָּשׁ
 מְלָמִין מִלְּמָדָה נְמָשָׁה בְּסִיטָּמָן:
 בְּנֵי צָמִים גְּדוּלָה נְמָשָׁה
 כִּי וְלֹא נְמָשָׁה גְּדוּלָה נְמָשָׁה
 וְלֹא נְמָשָׁה גְּדוּלָה נְמָשָׁה:

וונמה טמפל וטמן קומתא ^ה [סמן]
חמד זימין ^ו [סמן] חמד כבשלה
וכטבומה צמיון וכטבומה צמיון:
טפנקן, חייטילין: ^ו פונדטו. חור
בלוני, פוניה לאנער, קי' גרב ברוך
גלוין השם ^ו
^ו דה ווש דאכאי כי'
ל. בען וא כטום, גאנט' גאנט'

לעוי ר' אשכנזי ור' טהראן.

(ה) סמן ולי (א) שקר ונשׁם גוּפָה (ג) נקמה

תומ
קיט

אש
חביב
אייט

מה
קנש
ו
לכם
חוון
מוזמונם
גופתך
תשפָּע
טפָּע
וחול
(ב)

א ג
טוט
ההי
ג. ג.
סגו
למאנ
להו
ה. ה.
דוקל
יעש
כדר
ג. ג.
טפפ
עם
יעיינ
טוט
ח. ח.
אמו
יפל
חש
כלו
אנצ
היא

דיא
וורת
חלל
ושל
שא
אליל
שבי^ה
דרחה
לענען
לייד
לשין
הזהר
למי
להר
סבר

ב מ"י פ"ה מ"ל
טכנת פלכלה טו:
פ"ז מ"ל מתקבצ
מושג פלכלה ס:

אור השלם

ה תופות
רמי יושה הח'
לשנים המתעתקין
שלם. טום. הל' כ'ב.
ארן לאן גנד גודל
עליבער' ג. ג.
למייר דוחש
ן שאוא בעל כה.
א. ש. (שהקחתיו)
דרון דילמא
טומענער בידין.
ברשות הייחיד
דאַי לטומינו
טומא בהה' אוי,
מייבער' ח'רץ מ'מ'
ב התהתקן. טום.
כל' כ'ב.

נסים נאן
ה מוטל על ה'־
או על ה' פונאות
טמאין ללחבן
פירוש דבר זה
וופספה זב היה
ר' בסאות ללחבן
שאן אחד מהן
ביבה ומשכחת לה
כבהנים אשר ישב
שיניא רובו עליון.

ב' נקען צעומה בדילית טפי מגן
טמלוון צפוקן וצאה פלייג ולס יעד
צמעון ייחד צעומה חייך קו' ולס
כולוה ולס שעקה למ מקומה וטמל

תורה טפי פ"י, וזה מינו יולן וזה מינו יולן:
חדר ל"מעוטי וזה עוקר וזה מנית.
 וזה כמו קמץ חותם וקמץ נבון
 וכתיבת חותם שתי נזירות גלוי' מילוי ר' קדרה א' כבשaws

ר' לוי מ"ג
ר' הירש בר"ה

בְּמִלֵּי: וזה מילול לממעוני זו
הוינו יכול זה שמי יכול דלה על גב
לְמַלְכִּים למלכיים או מליכין כמי ממעוניים
קָסִי קשי פתק עטקה ארכוילן צ'ד. ק'ז' צ'ד.
הטלת נזק וטלת ספק וטלת וטקה
פיטס לדמות קונו ורמי שמונין
למעמעינה דמלמר נאוריומין ימיד עשתה
בשורתם צ'ד ק' היי. קשי יושע
קסוין. נפק מהמת חד ממעוני קונו
ברלהירס דרבלה רלהירס ג'לעדיי כי
תומ' רה' רה' סראט עכני. צ'ד.
וכי רה' רה' רה' רה' רה' רה' רה' רה'